

Arrest

nr. 165 582 van 12 april 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 20 oktober 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 16 september 2015 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 februari 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 maart 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. JESPERS, die loco advocaat R. JEENINGA verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij dient op 18 augustus 2015 een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet).

Op 16 september 2015 verklaart de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris deze aanvraag onontvankelijk.

Dit is de bestreden beslissing die luidt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 18.08.2015 bij onze diensten werd ingediend door:

(...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Artikel 9ter §3 - 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna Vreemdelingenwet), zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde heeft in een advies vastgesteld dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Uit het medisch advies van de arts-adviseur d.d. 14.09.2015 (zie gesloten omslag in bijlage) blijkt kennelijk niet dat betrokkene lijdt aan een aandoening die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst of het land waar hij verblijft.

De onontvankelijkheid van deze aanvraag wordt vastgesteld onverminderd de eerbiediging van de andere voorwaarden tot ontvankelijkheid, voorzien in Artikel 9ter §3.

Een eventuele onmogelijkheid tot reizen zal bij de uitvoering van een verwijdering onderzocht worden.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. De verzoekende partij stelt in haar eerste middel onder meer dat:

“Schending van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (schending van de materiële en formele motiveringsplicht). Schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet. Schending van art. 9ter van de Vreemdelingenwet in samenhang met de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel. Schending van artikel 3 EVRM. Schending van de materiële motiveringsplicht.

(....)

In de bestreden beslissing verwijst verwerende partij naar het advies van arts-adviseur dr. K. Baerts. In het advies staat het volgende te lezen:

3

“Uit het standaard medisch getuigschrift (SMG) dd. 10/07/2015 opgesteld door dr. Lebeer + bijlagen dd. 03/10/2014 en 25/03/2015 blijkt dat betrokkene een episode van pneumonie-longembolie doormaakte in oktober 2014 waarvoor ze met goed gevolg behandeld werd. Er is ook sprake van een gekende ethylabusus met levercirrose en tenslotte wordt melding gemaakt van onverdachte mammaire calcificaties die per toeval werden gevonden op een CT thorax (medische beeldvorming). Deze problematiek houdt actueel, met of zonder behandeling, geen gevaar in voor het leven en de fysieke integriteit van betrokkene. Het betreft hier geen kritieke gezondheidstoestand. Er is geen nood aan hospitalisatie met permanent medisch toezicht. De aandoening vereist geen dringende maatregelen zonder dewelke er acuut levensgevaar zou kunnen ontstaan. Derhalve moet vastgesteld worden dat het medisch dossier, zoals het voorligt, momenteel niet aantoon dat er een risico bestaat voor een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate medische zorgen zouden zijn in het land van herkomst of het land waar betrokkene verblijft. Uit de voorliggende attesten blijkt dan ook geenszins een tegenaanwijzing voor terugkeer naar het land van herkomst of het land waar betrokkene verblijft”.

Ten eerste,

De arts-adviseur beperkt zich in feite tot een opsomming van (slechts een deel!) de symptomen en het ziektebeeld van verzoekster om vervolgens tot de conclusie te komen dat het in casu niet gaat om een kritieke, levensbedreigende situatie waarvoor mevrouw gehospitaliseerd dient te worden.

Verzoekster kan niet akkoord gaan met een dergelijke stereotype afwijzing van haar verzoek tot regularisatie, terwijl duidelijk blijkt dat het toepassingsgebied van het art. 9ter §1 Vw ruimer is dan enkel ziektes die onmiddellijk levensbedreigend zijn.

Om een verblijf te bekomen op grond van medische redenen dient de medische toestand van de vreemdeling een zekere ernst te vertonen. Meer bepaald is vereist dat de ziekte, ongeacht de aard ervan, een zekere ernst vertoont om een reëel beletsel voor de uitvoering van de uitvoeringsmaatregel te kunnen vormen. Zie BOUCKAERT S., "Medische aspecten van het vreemdelingenrecht en artikel 3 van het EVRM. Een overzicht van rechtspraak van het Europees Hof van de Rechten van de Mens, de Raad van State en de burgerlijke rechtbanken", T. Vreemd., 2005, 196).

Er is niet vereist dat de ziekte levensbedreigend is, het kan volstaan dat bv. gespecialiseerde zorgverstrekking nodig is (zie bv. Kort.ged. Brussel, 13mei1998, RDE, 1998, 240) of nog dat regelmatige consultaties nodig zijn (continuïteit in de zorgverstrekking (zie bv. Kort.ged. Brussel, 14 augustus 1996, T. Vreemd, 1996, 373).

De Raad van State voegt hieraan toe: "ce qui est en cause n'est pas la stabilité d'un état de santé, mais bien sa gravité et la constance de soins qu'il appelle." (zie RVS, nr. 62.844, 30 oktober 1996).

(...)

In casu is dat niet gebeurd, in tegenstelling; op basis van de vaststelling dat verzoekster zich niet in een kritieke, levensbedreigende situatie bevindt lijkt te worden gesteld dat de situatie in het land van herkomst niet in overweging genomen dient te worden.

Dit is pertinent onjuist. Verwerende partij handelt hier in strijd met hetgeen in artikel 9ter §1 wordt bepaald.

Daarnaast wijst verzoekster erop dat de opsomming van aandoeningen die door de arts-adviseur wordt gegeven geenszins compleet is. Naast de aandoeningen die ook door de arts-adviseur worden aangehaald kampt verzoekster ook met een hardnekkig alcoholprobleem en chronische depressies.

(...)

Naar de psychische problematiek en de alcoholverslaving van verzoekster wordt – hoewel dit wel degelijk werd opgeworpen – in het advies bijbehorend bij de bestreden beslissing zelfs niet verwezen.

De arts-adviseur geeft een selectieve weergave van het ziektebeeld van verzoekster en oordeelt op basis daarvan dat zij buiten het toepassingsbereik van artikel 9ter valt.

De materiele motiveringsplicht werd in casu geschonden."

2.2. De verwerende partij merkt op in haar nota:

"Verzoekster stelt in een eerste middel een schending voor van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van artikel 62 van de vreemdelingenwet, van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel, de motiveringsplicht en van artikel 3 EVRM.

Zij betoogt dat de ambtenaar-geneesheer slechts een opsomming geeft van een deel van de symptomen en haar ziektebeeld. Ze zou niet akkoord kunnen gaan met een stereotype afwijzing van haar verzoek omdat artikel 9ter ruimer is dan enkel een levensbedreigende ziekte. Zij stelt dat zij naast de opgesomde aandoeningen ook kampt met een hardnekkig alcoholprobleem en chronische depressies. Ze geeft aan een bijkomend stuk toe te voegen van haar psycholoog waaruit blijkt dat haar ziektebeeld complex is. In de aanvraag zou er uitvoerig zijn ingegaan op het medicijn Fraxodi en dat in het SMG gesteld werd dat indien de medicatie wordt toegediend, zij volledig kan genezen. Zij verwijt de ambtenaar-geneesheer het medicijn zelfs niet te hebben vernoemd en niets te hebben vermeld omtrent de beschikbaarheid van medische ondersteuning en de financiële toegankelijkheid ervan.

De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat in het SMG van 10 juli 2015 onder 'B/diagnose gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen (...)' het volgende werd gesteld:

"1 pneumonie – longembolie

(...)

2 Levercirrose – trombopenie Geassocieerde vroegere wernicke/psychose

Gekende ehtylabsus met levercirrose Valium in afbouwschema in hospitaal

Heden berekende score van Child – pugh A5 (stabiel) gekende stabiele trombopenie Gerustellende echografie Verdere opvolging via dr Osselaer

3 Mammaire calcificaties

Per toeval op CT thorax vinden van bilaterale mammaire calcificaties Echo/mammografie ikv paraneoplasie werd ambulant gepand en toonde geen verdachte nodules CA 15 3 was niet verhoogd"

In het SMG werd aangegeven dat het er sprake is van een vroegere wernicke/psychose. De ambtenaar-geneesheer diende in zijn advies niet in te gaan op de medische voorgeschiedenis. In het advies werd

in tegenstelling tot wat verzoekster beweert, wel degelijk op het alcoholprobleem ingegaan; er werd expliciet verwezen naar “het gekende ethylabusus” (=alcoholmisbruik).

Waar verzoekster thans een stuk toevoegt van haar psycholoog, waaruit zou blijken dat haar ziektebeeld complex is, dient te worden opgemerkt dat er geen rekening gehouden kan worden met die elementen die voor het eerst bij het verzoekschrift worden gevoegd.

De ambtenaar-geneesheer stelde in zijn advies wat volgt:

“(…) Uit het standaard medisch getuigschrift (SMG) d.d. 10/07/2015 opgesteld door dr. Lebeer + bijlagen (...) blijkt dat betrokkene een episode van pneumonie-longembolie doormaakte in oktober 2014 waarvoor ze met goed gevolg werd behandeld. Er is ook sprake van een gekende ethylabusus met levercirrose en tenslotte wordt melding gemaakt van onverdachte mammaire calcificaties die per toeval werden gevonden op een CT thorax (medische beeldvorming). Deze problematiek houdt actueel, met of zonder behandeling, geen gevaar in voor het leven en de fysieke integriteit van betrokkene. Het betreft hier geen kritieke gezondheidstoestand. Er is geen nood aan hospitalisatie met permanent medisch toezicht. De aandoening vereist geen dringende maatregelen zonder dewelke er acuut levensgevaar zou kunnen ontstaan. Derhalve moet vastgesteld worden dat het medische dossier, zoals het voorligt, momenteel niet aantoont dat er een risico bestaat voor een onmenselijke en veranderende behandeling wanneer er geen adequate medische zorgen zouden zijn in het land van herkomst of het land waar betrokkene verblijft. Uit de voorliggende attesten blijkt dan ook geenszins een tegenaanwijzing voor terugkeer naar het land van herkomst of het land waar betrokkene verblijft.

Ik stel bijgevolg vast dat er kennelijk geen sprake is van een ziekte die een risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar betrokkene verblijft (...).”

M.b.t. de pneumonie-longembolie stelde de ambtenaar-geneesheer dat verzoekster met goed gevolg werd behandeld. Uit het SMG blijkt dat er melding werd gemaakt van Fraxodi, doch ook dat de voorziene duur van de behandeling op 3 maanden werd bepaald. Verzoekster toont niet aan dat de ambtenaar-geneesheer op kennelijk onredelijke wijze heeft gesteld dat verzoekster reeds met goed gevolg werd behandeld.

Daar de ambtenaar-geneesheer in zijn advies stelde dat er geen sprake is van een ziekte die een risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar verzoekster verblijft, diende er geen verder onderzoek te worden gevoerd naar de beschikbaarheid en toegankelijkheid in het herkomstland.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oordeelde in arrest nr. 138.245 d.d. 11 februari 2015, onder meer wat volgt:

Artikel 9ter van de vreemdelingenwet stelt immers niet de vereiste dat steeds moet worden onderzocht of een adequate behandeling van een gezondheidsprobleem in het land van herkomst van een vreemdeling beschikbaar en toegankelijk is. Voormelde bepaling voorziet slechts dat dient te worden nagegaan of het ontbreken van een adequate behandeling een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling. De ambtenaar-geneesheer is aan deze verplichting tegemoetgekomen. Het eerste middel is niet ernstig.”

2.3. De verzoekende partij houdt onder meer voor dat met bepaalde ziektes waaronder haar depressies en haar psychische problematiek geen rekening is gehouden. Voorts verwijt zij de bestreden beslissing geen onderzoek te hebben verricht naar het bestaan van een adequate behandeling in het herkomstland van de medische zorgen die zij behoeft, zonder de welke, althans volgens de verzoekende partij zij bloot zal staan aan een onmenselijke of vernederende behandeling.

De verwerende partij spreekt zich in de nota niet uit over de grief die stelt dat de ambtenaar-geneesheer niet alle ziektes heeft onderzocht.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster in de aanvraag, meer bepaald op pagina 6 haar nood aan psychische gezondheidszorg uitdrukt. Alle medische attesten ontbreken in het administratief dossier zoals het de Raad voorligt. Voorts is er in het administratief dossier een nota van de Dienst Vreemdelingenzaken met melding onder “aantal weggehaalde stukken” de melding “7”. Het is in elk geval niet betwist dat de verzoekende partij medische stukken overmaakte. Teneinde de grieven van de verzoekende partij en de argumentatie van de verwerende partij te onderzoeken, dient de Raad te beschikken over de medische stukken, die blijkbaar zijn “weggehaald” uit het administratief dossier.

Bijgevolg kan noch uit de bestreden beslissing noch uit het administratief dossier afgeleid worden waarop de oordeelsvorming van de gemachtigde van de staatssecretaris is gegrond. Evenmin kan er

worden nagegaan of de administratie uit de inlichtingen waarover zij beweerde te beschikken wel de juiste conclusie getrokken heeft. Daar de administratie deze determinerende informatie niet ter beschikking van de Raad gesteld heeft, maakt ze de wettigheidscontrole op haar beslissing onmogelijk (RvS 17 februari 1998, nr. 71.867).

De bestreden beslissing moet worden vernietigd. Het betoog van de verwerende partij in de nota doet aan deze vaststelling geen afbreuk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 16 september 2015 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf april tweeduizend zestien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. BEELEN